

"ਸੁਭ ਚਿੰਤਕ ਬਣਨ ਦਾ ਅਧਾਰ ਸਵਚਿੰਤਨ ਅਤੇ ਸੁਭ ਚਿੰਤਨ "

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਹੜੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜੋ ਸਦਾ ਸਵਚਿੰਤਨ, ਸੁਭਚਿੰਤਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਭ ਦੇ ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਹਨ। ਜੋ ਸਦਾ ਸੁਭਚਿੰਤਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਆਪੇ ਹੀ ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੁਭ ਚਿੰਤਨ ਆਧਾਰ ਹੈ - ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਬਣਨ ਦਾ। ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਹੈ ਸਵੈ ਚਿੰਤਨ ਦਾ। ਸਵੈ ਚਿੰਤਨ ਅਰਥਾਤ ਜੋ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ 'ਮੈਂ ਕੌਣ' ਦੀ ਪਹੇਲੀ ਦੱਸੀ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਸਦਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਅਤੇ ਦਾਦਾ ਜੋ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਹੈ ਉਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਹੀ ਯਥਾਰਥ ਜਾਨਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਹੀ ਜਾਨਣਾ ਹੈ। ਇੰਨੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੀ ਜੋ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਹਾਂ ਅਰਥਾਤ ਜੋ ਆਦਿ ਅਨਾਦਿ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਵਰੂਪ ਹਾਂ, ਉਸ ਰੂਪ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਵਚਿੰਤਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਵਚਿੰਤਨ। ਮੈਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਾਂ, ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹਾਂ ਲੇਕਿਨ ਸਫਲਤਾ ਸਵਰੂਪ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਮਾਯਾਜੀਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਸਵਚਿੰਤਨ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾ ਅਰਥਾਤ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਤਮਾ। ਇਹ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਵਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥਹੀਣ ਵਾ ਛਿਲਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ। ਸਵੈ ਅਰਥਾਤ ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ, ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ। ਤਾਂ ਇਹ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦਾ ਚਿੰਤਨ ਕਰਨਾ, ਇਹ ਸਵੈ ਚਿੰਤਨ ਨਹੀਂ। ਸਵਚਿੰਤਨ ਅਰਥਾਤ ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਬਾਪ ਇੰਨੇ ਮੈਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਅਜਿਹਾ ਸਵਚਿੰਤਨ ਵਾਲਾ ਸੁਭਚਿੰਤਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੁਭਚਿੰਤਨ ਅਰਥਾਤ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਮਨਣ ਕਰਨਾ। ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਗੁਪਤ ਰਮਣੀਕ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਰਮਨ ਕਰਨਾ। ਇੱਕ ਹੈ ਸਿਰਫ ਰਪੀਟ ਕਰਨਾ, ਦੂਸਰਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਹਿਰਾਉਣ ਅਰਥਾਤ ਗਿਆਨ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੇ ਮਾਲਿਕਪਣ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਦਾ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਖੇਡਦੇ ਰਹਿਣਾ। ਗਿਆਨ ਦੇ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਅਮੁੱਲ ਬੋਲ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਅਰਥਾਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਮੁੱਲ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਸਦਾ ਮਹਾਨ ਬਣਾਉਣਾ। ਅਜਿਹਾ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰਮਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੀ ਸੁਭਚਿੰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਸੁਭਚਿੰਤਨ ਵਾਲਾ ਆਪੇ ਹੀ ਵਿਅਰਥ ਚਿੰਤਨ ਪਰਚਿੰਤਨ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਵਚਿੰਤਨ, ਸੁਭਚਿੰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਹਰ ਸੈਕਿੰਡ ਆਪਣੇ ਸੁਭਚਿੰਤਨ ਵਿੱਚ ਇਨਾ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਹੋਰ ਚਿੰਤਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸੈਕਿੰਡ ਅਤੇ ਸਵਾਸ ਵੀ ਫੁਰਸਤ ਦਾ ਨਹੀਂ ਇਸ ਲਈ ਸਦਾ ਪਰਚਿੰਤਨ ਅਤੇ ਵਿਅਰਥ ਚਿੰਤਨ ਤੋਂ ਸਹਿਜ ਹੀ ਸੇਫ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨ ਹੈ, ਨਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਸਮਾਂ ਵੀ ਸੁਭਚਿੰਤਨ ਵਿੱਚ ਲਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਬੁੱਧੀ ਸਦਾ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਅਰਥਾਤ ਸੁਭ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਅਰਥਾਤ ਭਰਪੂਰ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਸੰਕਲਪ ਆਉਣ ਦੀ ਮਾਰਜਿਨ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੁਭਚਿੰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ। ਹਰ ਗਿਆਨ ਦੇ ਬੋਲ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲਾ। ਸਿਰਫ ਸਾਜ ਦੇ ਮਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ। ਸਾਜ ਅਰਥਾਤ ਬੋਲ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲਾ। ਜਿਵੇਂ ਸਥੂਲ ਸਾਜ ਵੀ ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਲਗਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇੰਨੇ ਗਿਆਨ ਮੁਰਲੀ ਦਾ ਸਾਜ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਸਾਜ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਜ ਸਮਝਣ ਵਾਲੇ ਗਿਆਨ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਦੇ ਰਤਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਮਨਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਗਨ ਸਥਿਤੀ ਵਾਲੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਵਿਘਨ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਸੁਭਚਿੰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਵਤਾ ਹੀ ਸ੍ਰਵ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਵਚਿੰਤਨ ਫੇਰ ਸੁਭਚਿੰਤਨ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਸਵਤਾ ਦਿਨ - ਰਾਤ ਸੁਭਚਿੰਤਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਨਾ ਅਸੁਭ ਸੋਚਦੇ ਨਾ ਅਸੁਭ ਵੇਖਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਕਾਰ ਵਾ ਸਵਭਾਵ ਸੁਭ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫ੍ਰਿਤੀ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸਭ ਵਿੱਚ ਸੁਭ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਸੋਚਣ ਦੀ ਸਵਤਾ ਹੀ ਆਦਤ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੀ ਵੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੰਸਕਾਰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਉਸ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਸੁਭ ਜਾਂ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਇੰਨੇ ਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਅਜਿਹੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਦਾ ਉਮੰਗ ਉਲਾਸ ਦੇ ਖੰਭ ਦੇਕੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾ ਉੱਚਾ ਉਡਾਉਣਗੇ। ਸਦਾ ਉਸ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ, ਸੁਭ ਕਾਮਨਾ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨਗੇ। ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਅਰਥਾਤ ਨਾਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ। ਸੁਭਚਿੰਤਨ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨਾਲ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨੂੰ ਵੀ ਭਰਪੂਰ ਕਰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਗੇ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੇ ਪਾਤਰ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੁਆਰਾ ਲਈ ਹੋਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਹੀ ਲਤ ਦੇ ਲੰਗੜੇ ਨੂੰ ਵੀ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਆਤਮਾ ਆਪਣੀ ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਸਥਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿਲਸ਼ਿਕਸਤ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦਿਲ ਖੁਸ਼ ਮਿਠਾਈ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਤੰਦਰੁਸਤ ਬਣਾਏਗੀ। ਦਿਲਖੁਸ਼ ਮਿਠਾਈ ਖਾਂਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਤਾਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਖਵਾਉਣੀ ਵੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਆਤਮਾ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਉਸ ਆਤਮਾ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਭੁੱਲਾਕੇ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਮਰਥੀ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਰਥ ਬਣਾ ਦੇਣਗੇ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਘ੍ਰਿਣਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ। ਸਦਾ ਡਿਗੀ ਹੋਈ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਉਡਾਉਣ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਿਰਫ ਆਪ ਸੁਭਚਿੰਤਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਵਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਤਮਾ ਬਣਨਾ ਇਹ ਵੀ ਫਸਟ ਸਟੇਜ ਨਹੀਂ। ਇਸਨੂੰ ਵੀ ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਅਰਥਾਤ ਆਪਣੇ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਦੇ ਮਨਸਾ

ਦੁਆਰਾ, ਵਾਚਾ ਦੁਆਰਾ, ਆਪਣੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸੰਬੰਧ ਸੰਪਰਕ ਦੁਆਰਾ ਦੁਸਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਾਉਣਾ। ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੰਬਰਵਨ ਸੇਵਾਦਾਰੀ, ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਹਨ, ਅਜਿਹੇ ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਬਣੇ ਹੋ? ਸਦਾ ਫ੍ਰੀਤੀ ਸੁਭ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸੁਭ। ਤਾਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਸੁਭ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ। ਵੈਸੇ ਵੀ ਸਧਾਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੁਭ ਬੋਲੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਸੁਭ ਜਨਮ ਵਾਲੀ। ਸੁਭ ਸਮੇਂ ਤੇ ਜਨਮੇ ਹੋ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਜਨਮ ਦੀ ਘੜੀ ਅਰਥਾਤ ਵੇਲਾ ਸੁਭ ਹੈ ਨਾ। ਭਾਗਿਆ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਵੀ ਸੁਭ ਹੈ। ਸਬੰਧ ਵੀ ਸੁਭ ਹੈ। ਸੰਕਲਪ, ਕਰਮ ਵੀ ਸੁਭ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੀ ਲੇਕਿਨ ਸਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਸੁਭ ਦਾ ਨਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ- ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ਨਾ। ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਿਵਸ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਏ ਹੋ - ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਿਵਸ ਅਰਥਾਤ ਸਮਰਥ ਦਿਵਸ। ਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮਰਥ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ਨਾ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਦਾ ਸਮਰਥ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਮਰਥ ਦਿਨ ਮਨਾਉਣ ਭਾਵੇਂ ਪਧਾਰਨ। ਸਮਰਥ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਮਰਥ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸਮਝਾ। ਅੱਛਾ!

ਸਦਾ ਸਵਚਿੰਤਨ ਦੇ ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਸੁਭਚਿੰਤਨ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨਾਲ ਸੰਪਨ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਬਣ ਸ੍ਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਡ ਕੇ ਉਡਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਦਾਤਾ ਵਰਦਾਤਾ ਬਣ ਸਭ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਅਜਿਹੇ ਸਮਰਥ ਸਮਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ। "

"ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ - ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਨਾਲ"

1. ਮਾਤਾਵਾਂ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹੋ ਨਾ। ਚਰਨਾਂ ਦੀ ਦਾਸੀ ਤੋਂ ਸਿਰ ਦੇ ਤਾਜ ਬਣ ਗਈ ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਸਦਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ? ਕਦੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਚੋਰੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ? ਮਾਇਆ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੇਸ਼ਿਆਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਦਾ ਬਹਾਦੁਰ ਹੋ, ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਕੁਝ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਬਲਕਿ ਹੋਰ ਵੀ ਦਾਸੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਮਾਯਾਜੀਤ ਹੋ? ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਸਦਾ ਸੰਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਰੂਹਾਨੀ ਰੰਗ ਲਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਸੰਗ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਰੰਗ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਬਾਪ ਦੇ ਸੰਗ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਹੋ? ਜਾਂ ਥੋੜ੍ਹਾ - ਥੋੜ੍ਹਾ ਮੋਹ ਹੈ? ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਲੇਕਿਨ ਪੋਤਰਿਆਂ ਦੇਤਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਦੁਸਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇੱਕ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਲਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤ ਹੋ? ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋ ਗਈ। ਜੇ ਬਿਲਕੁਲ ਹੱਥ ਖਾਲੀ ਬਣ ਗਈ ਸੀ ਉਹ ਹੁਣ ਮਾਲਾਮਾਲ ਹੋ ਗਈ। ਸਭ ਕੁਝ ਗਵਾਇਆ, ਹੁਣ ਫੇਰ ਤੋਂ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰਵ ਖਜ਼ਾਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੀਤੇ, ਤਾਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਕੀ ਤੋਂ ਕੀ ਬਣ ਗਈਆਂ? ਚਾਰ ਦੀਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਗਈਆਂ। ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਬਾਪ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾਇਆ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਭਾਗਿਆ ਹੈ? ਭਗਵਾਨ ਆਕਰ ਆਪਣਾ ਬਣਾਏ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ ਤਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਭਾਗਿਆ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹੋ ਨਾ। ਕਦੇ ਇਹ ਖਜ਼ਾਨਾ ਮਾਇਆ ਚੋਰੀ ਨਾ ਕਰੇ।

ਸਾਰੇ ਪੁਨਿਯ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਣੇ ਹੋ? ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪੁੰਨ ਹੈ ਦੁਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣਾ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਸ੍ਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁਨਿਯ ਆਤਮਾ ਅਰਥਾਤ ਆਪਣੇ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੇ ਮਹਾਦਾਨੀ ਬਣੇ। ਇੱਥੋਂ ਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਦਮਗੁਣਾਂ ਵਧਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਦੇਣਾ ਅਰਥਾਤ ਲੈਣਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਉਮੰਗ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਇਸ ਉਮੰਗ ਦਾ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਸਵਰੂਪ ਹੈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਰਹੋ। ਜਿਤਨਾ ਵੀ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਂਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਵੀ ਮਾਹਦਾਨੀ ਪੁਨਿਯ ਆਤਮਾ ਬਣਦੇ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵੀ ਸਦਾਕਾਲ ਦਾ ਜਮਾਂ ਕਰਦੇ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਭਾਗਿਆ ਹੈ ਜੇ ਚਾਂਸ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਦਾ। ਤਾਂ ਇਹ ਗੋਲਡਨ ਚਾਂਸ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ। ਸੋਚ ਕੇ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸਿਲਵਰ ਚਾਂਸ, ਫਰਾਖਦਿਲ ਹੋ ਕੇ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਗੋਲਡਨ ਚਾਂਸ ਤਾਂ ਸਭ ਨੰਬਰਵਾਰ ਚਾਂਸਲਰ ਬਣੇ।

ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ:- ਬਾਪਦਾਦਾ ਰੋਜ਼ ਸਨੇਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਨੇਹ ਦਾ ਰਿਟਰਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਨੇਹ ਹੈ, ਜੋ ਬੱਚੇ ਸੰਕਲਪ ਹੀ ਕਰਦੇ, ਮੂੰਹ ਤੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਅਤੇ ਬਾਪ ਉਸਦਾ ਰਿਟਰਨ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕਰ ਦਿੰਦਾ। ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਜਨਮ - ਜਨਮ ਯਾਦ-ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਝੋਲੀ ਭਰੀ ਹੋਈ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਨੇਹੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਜੋ ਸਨੇਹ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਸ ਸਨੇਹ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਬਣਕੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਨੇਹੀ ਬਣਾਓਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਸਨੇਹ ਹੀ ਸਭਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਸਾਰਿਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸਨੇਹ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਾਰਿਸ਼ੀਅਸ ਪਾਰਟੀ ਨਾਲ :- ਸਾਰੇ ਲੱਕੀ ਸਿਤਾਰੇ ਹੋ ਨਾ? ਕਿੰਨਾ ਭਾਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ। ਇਸ ਜੈਸਾ ਵੱਡਾ ਭਾਗਿਆ ਕਿਸੇ ਦਾ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਗਿਆਵਿਧਾਤਾ ਬਾਪ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਬਣ ਗਿਆ। ਉਸਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣ ਗਏ। ਜਦ ਭਾਗਿਆਵਿਧਾਤਾ ਤੁਹਾਡਾ ਬਣ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਇੱਥੋਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ ਸਿਤਾਰੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਸਭ ਨੂੰ

ਭਾਗਿਯਵਾਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸਨੂੰ ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਉਹ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਜਿਵੇਂ ਯਾਦ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਉਵੇਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਅਨੇਕਾਂ ਦਾ ਦੀਪ ਜਲਾਏ ਦੀਪਮਾਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਦੀਪਮਾਲਾ ਰਾਜਤਿਲਕ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਦੀਪਮਾਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਤਿਲਕ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਅਰਥਾਤ ਤਿਲਕਧਾਰੀ ਬਣਨਾ। ਸੇਵਾ ਦਾ ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਪੰਖ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਸ ਮੁੱਖ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਨਾਲ ਸਿੱਧੀ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ?

ਉੱਤਰ:- ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਨਮਰਚਿਤ, ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਗੁਣ ਗ੍ਰਾਹਕ ਬਣਾ ਲੋ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਸਿੱਧੀ ਨੂੰ ਪਾ ਲੈਣਗੇ। ਜੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਜ਼ਿਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜ਼ਿਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਦੇ ਸਿੱਧੀ ਨੂੰ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਹੋਰ ਹੀ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :- ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਜਾਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਕਦੋਂ ਬਣਨਗੇ?

ਉੱਤਰ :- ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਭ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਖਤਮ ਹੋਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਥਾਰਟੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇੰਵੇਂ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਕਰਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣੋ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਅਤੇ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣੋਗੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ, ਮੰਗਤਾ ਨਹੀਂ, ਦਾਤਾ ਬਣੇ। ਅੱਛਾ। ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਫਲਤਾਮੂਰਤ ਭਵ ਕੋਈ ਵੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ, ਕੋਈ ਜਿਗਿਆਸੂ ਆਵੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਆਵੇ ਲੇਕਿਨ ਖੁਦ, ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹੇ। ਨਿਸ਼ਚੇ ਰੱਖੋ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਸਜ਼ ਕੌਮ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰੇਗਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਦਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਨਹੀਂ ਵੱਧਣ ਕੋਈ ਹਰਜਾ ਨਹੀਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਜੇਕਰ ਆਪ ਖੁਦ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਤਾਂ ਖਰਚਾ ਸਫਲ ਹੋਇਆ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਪ੍ਰਮਾਣ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਇਹ ਵੀ ਸਫਲਤਾਮੂਰਤ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਅਸਮਰਥ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰਥੀ ਦੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਮਿਲਣਗੀਆਂ।
